

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325202751
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2026:8325202751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX B., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom: Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 358,53 eur s príslušenstvom a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov.

Ia. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 358,53 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,15 % ročne zo sumy 358,53 eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanej, do zaplatenia sumy 358,53 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Ila. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [2] Predmet ZoU a základné parametre spotrebiteľského úveru, bod 2.2, Základné parametre úveru, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v inej Banke vo výške 40,00 EUR“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IIIa. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, bod 3.1 S poskytnutým úverom Dobrá pôžička súvisia nasledujúce poplatky, v znení:

„Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v Banke: 2 %

Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v inej banke: 2 %.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Iva. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.4, v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoU voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi/Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo

s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Va. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.5, v znení:

„ V prípade riadneho nesplácania Úveru je Banka oprávnená:

(iii) úročiť sumu, s ktorej úhradou je Dlžník/Spoludlžník v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vla. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v časti [5] Ďalšie zmluvné dojednania, bod 5.1, v znení: „ Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „ZoB“] a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIIa. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod 6.3, v časti, v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a OP, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ a svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIIIa. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IX. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod

6.4, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) náklady spojené s poistením (ak bolo uzavreté), b) poplatky a Zmluvnú pokutu podľa ZoÚ, c) úrok z omeškania, d) zmluvný úrok z Úveru, e) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IXa. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

X. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery účinné od 01.06.2018 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. III. Čerpanie a splácanie úveru, bod 3.7 v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa zaväzuje, že bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie Úveru vrátane informácií a okolností, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosť Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať záväzok vyplývajúci zo ZoÚ, najmä to, že bolo začaté súdne, rozhodcovské, konkurzné, reštrukturalizačné, exekučné alebo iné konanie voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Xa. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Humenné dňa 17.10.2025 domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 358,53 eur s príslušenstvom a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.X.XXXX (ďalej len „zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2 000 eur, ktorý sa zaviazal žalovanej zaplatiť v 95 mesačných splátkach po 34,59 eur s poslednou 96. splátkou vo výške 33,30 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 13,80 %, s RPMN 15,50 %, s priemernou RPMN 9,05 %, so splatnosťou prvej splátky dňa 25.7.2018, s konečnou splatnosťou 25.6.2026, s celkovou čiastkou vo výške 3 359,35 eur a odplatom vo výške 15,80 %. Žalovanej na tento úver uhradil sumu 2 358,53 eur.

Žalobca predmetnú zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovanou- dodávateľkou finančnej služby, na ktorú sa vzťahuje zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ).

I. Žalobca poukázal na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Ďalej poukázal na to, že podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Predmetná zmluva z obligatórnych náležitostí neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN.

Z eurokonformného výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ vyplýva, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy (rozsudok SD EÚ, vo veci C-677/23).

Formulácia obsiahnutá v bode 2.2 Zmluvy, Predpoklady výpočtu RPMN: „RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlžníkovi bude poskytnutý Úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia zmluvy, zmluva zostane platná dohodnutý čas a Dlžník/Spoludlžník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlžníka spojené so zmluvou s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve.“, neumožňuje identifikovať žiadne predpoklady použité na výpočet RPMN.

Z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú.

Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zistil Okresný súd Humenné ako predbežnú otázku z dôvodu absencie náležitej odbornej starostlivosti pri zisťovaní bonity spotrebiteľa, už v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/1/2024 (odôvodnenie 34.-35. rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 5Csp/1/2024 zo dňa 23.4.2024).

II. Žalovanej na predmetný úver žalobca zaplatil sumu 2 358,53 eur. Pri poskytnutí úveru 2 000 eur, ak je úver bezúročný a bez poplatkov, sa žalovaná na úkor žalovaného bezdôvodne obohatila o sumu 358,53 eur, ktorá pozostáva z časti splátky zo dňa 14.2.2023 vo výške 34,59 eur (z toho časť 21,96 eur pripadá na istinu a časť 12,63 eur nad istinu poskytnutého úveru) a splátok – zrážok zo mzdy od 3/2023 do 12/2023 vo výške 345,90 eur.

O bezdôvodnom obohatení žalovanej na úkor žalobcu sa tento dozvedel jednak z konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/1/2024 a jednak z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 z dôvodu absencie Predpokladov použitých na výpočet RPMN.

III. Podľa žalobcu Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. 2.2 Zmluvy: „Poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v inej Banke vo výške 40 eur“.

Podľa § 53 ods. 1 OZ: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

IV. Ďalej Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, bod 3.1 S poskytnutým úverom Dobrá pôžička súvisia nasledujúce poplatky, v znení:

„ Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v Banke: 2 %
Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v inej banke: 2 %.“ Naviac sa zdá, že tento poplatok je duplicitný k poplatku obsiahnutému v bode 2.2 Zmluvy.

V. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.4, v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi/Spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí.“

VI. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.5, v znení:

„ V prípade riadneho nesplácania Úveru je Banka oprávnená:
(iii) úročiť sumu, s ktorej úhradou je Dlžník/Spoludlžník v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia.“

Ide o zavádzajúcu zmluvnú podmienku, ktorá môže viesť nielen k dvojitému úročeniu istiny, ale aj k úročeniu riadneho úroku, ktorý už je súčasťou splátky úveru, riadnym úrokom. Zmluvná podmienka umožňuje, v prípade nesplácania úveru, teda splátok úveru, ktoré obsahujú nielen istinu, ale aj riadny úrok z úveru, celé tieto dlžné splátky, úročiť úrokom z úveru.

Inak povedané, v prípade omeškania so zaplatením splátky, je dlžník v omeškaní nielen s istinou, ale aj s úrokom z úveru, ktorý je súčasťou tejto splátky. Z tohto úroku však dlžník nie je povinný okrem úroku z omeškania, už platiť žiaden ďalší úrok, teda úrok z úveru, úrok nie je úverom.

Nedôvodná je aj požiadavka na platenie riadnych úrokov z úveru až do zaplatenia, nakoľko umožňuje obchodníkovi obohatiť sa o sumu úrokov aj nad sumu, ktorá by mu patrila od dlžníka pri riadnom splácaní úveru.

Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/129/2020, z 29.9.2022 (odôvodnenia 23.1.-23.3.).

VII. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [5] Ďalšie zmluvné dojednania, bod 5.1, v znení: „Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „ZoB“] a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“

VIII. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod 6.3, v časti, v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a OP, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ a svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.“

IX. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod 6.4, v znení: „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) náklady

spojené s poistením (ak bolo uzavreté), b) poplatky a Zmluvnú pokutu podľa ZoÚ, c) úrok z omeškania, d) zmluvný úrok z Úveru, e) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné.“

Neprijateľné zmluvné podmienky obsahujú aj Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery účinné od 01.06.2018.

X. Neprijateľnou je zmluvná podmienka uvedená v čl. III. Čerpanie a splácanie úveru, bod 3.7 v znení: „Dlžník/Spoludlžník sa zaväzuje, že bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie Úveru vrátane informácií a okolností, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosť Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať záväzok vyplývajúci zo ZoÚ, najmä to, že bolo začaté súdne, rozhodcovské, konkurzné, reštrukturalizačné, exekučné alebo iné konanie voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi.“

3. K žalobe sa vyjadrila žalovaná, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí, podanú žalobu považuje za nedôvodnú a šikanóznou.

V ďalšom uviedla, že žalobca prestal splácať úver vo februári 2023 (posledná čiastočná úhrada bola realizovaná dňa 14.02.2023 vo výške 34,59 eur) a je dlhodobo v omeškaní, čím došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností (splácať úver riadne a včas). Žalobca vzniesol námietku premlčania, keďže žaloba bola podaná dňa 17.10.2025 a nárok je uplatnený po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 OZ, počítanej od momentu vykonania poslednej čiastočnej úhrady žalobcom zo dňa 14.02.2023. Úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcom napádané zmluvné podmienky sú štandardné v bankovej praxi a nie sú neprijateľnými. Žalovaná poukázala aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (v danej veci príslušného odvolacieho súdu), v zmysle ktorej nestačí iba všeobecné konštatovanie o „neprijateľnosti“ zmluvnej podmienky, ale je potrebné konkretizovať, špecifikovať, a teda preukázať, v čom by mala spočívať jej neprijateľnosť a ako reálne ovplyvnila zmluvnú stranu.

Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2022 sp. zn. 19CoCsp/37/2020: „V súvislosti s nekonkretizovaním neprijateľných zmluvných podmienok odvolací súd poznamenáva, že žalobcovia vo svojich vyjadreniach nekonkretizovali, ktoré zmluvné podmienky by mali byť neprijateľné a v dôsledku toho aj neplatné. Nešpecifikovali konkrétne zmluvné podmienky, ktoré by založili dôvod na vyslovenie ich neplatnosti. Takéto zmluvné podmienky súd prvej inštancie vo vzťahu k predmetu konania, a to aj s poukazom na závery rozsudku SD EÚ vo veci C-511/17 z 11.03.2020 nezistil a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje. Ak teda na jednej strane žalovaný tvrdí, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, bolo povinnosťou žalobcov toto tvrdenie žalobcu vyvrátiť a minimálne poukázať na konkrétne zmluvné podmienky, ktoré by mali byť neprijateľnými a ktoré súviseli s konaním. Žalobcovia však toto dôkazné bremeno neunesli, keď žiadnym spôsobom nekonkretizovali podľa nich vadné zmluvné podmienky. Odvolací súd iba dodáva, že nie je postačujúce iba tvrdenie vo všeobecnosti, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ale je potrebné tieto aj špecifikovať. Je nutné zdôrazniť, že ani odvolací súd nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by súviseli s ďalšími v tomto konaní uplatnenými nárokmi žalobcov, na ktoré by súd musel prihliadať (vid vyššie citovane rozhodnutie SD EÚ). (...) Žalobcovia tvrdili, že zmluva je neprijateľná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. K tomu odvolací súd uvádza, že žalobcovia žiadnu z neprijateľných zmluvných podmienok nedefinovali, nekonkretizovali, neuviedli v čom sa zmluva prieči zákonu, prípadne dobrým mravom. Žalobcovia v celej žalobe a vyjadreniach používali iba všeobecne formulácie o neprijateľných zmluvných podmienkach, avšak bez konkrétneho vzťahu k uzavretej zmluve, z ktorej sa bezdôvodného obohatenia domáhali.“ (ods. 56 a 57).

K jednotlivým bodom žaloby žalovaná uviedla nasledovné:

I. Namietaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru

Žalovaná trvala na tom, že pri poskytovaní úveru postupovala s odbornou starostlivosťou a pred uzavretím zmluvy o úvere (ako aj po uzavretí zmluvy o úvere) si splnila všetky zákonné povinnosti, ktoré jej ukladá ZoSÚ a súvisiace právne predpisy (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, Zákon o

bankách a pod.). Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti a predpoklady použité na výpočet RPMN (čl. 2.2 zmluvy o úvere), pričom údaj o RPMN bol vypočítaný v súlade so zákonom.

Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností žalovaná navrhovala, aby súd postupom podľa § 189 CSP, § 190 CSP a § 206 CSP požiadal Národnú banku Slovenska (NBS) a Ministerstvo financií SR, aby sa vyjadrili:

- či bolo možné na základe údajov a predpokladov v čl. 2 zmluvy o úvere vypočítať RPMN; sa vyjadrili k správnosti údajov o RPMN (resp. či bol údaj uvedený v prospech alebo neprospech spotrebiteľa);
- k správnosti údajov o priemernej RPMN (resp. či údaj bol uvedený v prospech alebo neprospech spotrebiteľa); konkretizovali, či existovalo v čase uzavretia zmluvy o úvere opatrenie, iný vnútorný predpis NBS, či rozhodnutie najvyšších súdnych autorít (Najvyšší súd SR, Ústavný súd SR alebo Súdny dvor EÚ), na základe ktorého mali veritelia postupovať pri výpočte RPMN a uvádzaní predpokladov potrebných na jej výpočet
- aby predložili do konania odborné vyjadrenia k tomu, k akému výpočtu RPMN na základe poskytnutých údajov dospeli
- aby uviedli, v akom rozsahu je prípadná matematická odchýlka vo výpočte RPMN (spravidla spôsobená rozdielnym zaokrúhlením) prípustná.

Žalovaná zastávala názor, že aj keby zmluva o spotrebiteľskom úvere výslovne obsahovala matematický vzorec spolu so všetkými predpokladmi použitými na výpočet RPMN (priamo „dosadenými“ do tohto vzorca), overenie správnosti výpočtu RPMN je vysoko nepravdepodobné pre „priemerného spotrebiteľa“. Ten (obdobne ako ani žiaden „priemerný“ zamestnanec banky, advokát, či sudca alebo iná osoba s právnickým vzdelaním) bežne nedisponuje nadštandardnými matematickými znalosťami, bez ktorých objektívne nie je možné overiť správnosť výpočtu, prostredníctvom zákonného vzorca určeného pre RPMN.

Doterajšia ustálená rozhodovacia prax slovenských súdov, vrátane dovolacieho súdu (reprezentovaná R 86/2021), ako aj výklad Súdneho dvora EÚ, sa stretáva v tom, že výpočet a vzorec RPMN je zložitý. V rozsahu požiadaviek na spôsob uvedenia predpokladov v zmluve sa však tieto súdne autority výrazne líšia. Kým Najvyšší súd SR zastáva racionálny postoj, v zmysle ktorého nevyžaduje uvádzanie konkrétneho matematického výpočtu ani osobitné označovanie predpokladov v zmluve (s poukazom na jazykový a teleologický účel zákona), Súdny dvor EÚ naopak prospotrebitel'sky trvá na tom, že všetky predpoklady použité pri výpočte RPMN musia byť výslovne, zrozumiteľne a stručne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

II. Neprijateľné zmluvné podmienky:

Poplatok za poskytnutie úveru

K tejto námietke žalobcu žalovaná poukázala na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR:

- 7Cdo/294/2019, publikovaný pod R 12/2021: „Dovolací súd poukazuje na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t.j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poplatok za poskytnutie úveru teda predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zák. č. 129/2010 Z.z. a táto možnosť vyplýva aj z judikatúry SD EÚ. Nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky.“ (ods. 14).

„Dovolací súd má za to, že nemožno tolerovať, aby dovolateľ, ktorý vopred vedel, že bude musieť zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a zároveň poznal jeho výšku, Zmluvu aj napriek tomu uzavrel, teda s poplatkom a jeho výškou súhlasil, následne zaujal stanovisko, že poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.“ (ods. 15)

- 4Cdo/292/2021 – v obdobnej spotrebiteľskej veci, kde bola veriteľom Prima banka Slovensko, a.s.: „Pretože dovolací súd (senát 4C) zotrúva na uvedených právnych záveroch a vychádzajúc z vyššie uvedených právnych sylogizmov sa nehodlá od nich odchyliť, uzatvára, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom a nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky.“ (ods. 17)

Žalovaná uviedla, že slovenský právny poriadok vyslovene predpokladá dojednanie odplaty za poskytnutý úver [§ 499 ObZ v spojení s § 2 písm. l) ZoSÚ]. Poplatok za poskytnutie úveru je legitímny, čo rezonuje v rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít súdov [napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 294/2019 (R 12/2022) a 4 Cdo 292/2021; rozsudok SD EÚ zo dňa 3.10.2019 vo veci Gyula Kiss proti CIB Bank Zrt. a spol., C-621/17].

Opodstatnenosť primeraného poplatku alebo provízie, ktoré sa platia jednorazovo a obvykle pri uzavretí zmluvy, akcentuje SD EÚ aj v recentnom rozsudku zo dňa 16.3.2023 vo veci CaixaBank SA proti XA, C-565/21 s poukazom na oddiel 4 prílohy II časti B k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo dňa 4.2.2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010: „V oddiele týkajúcom sa ‚ďalších zložiek [ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN)]‘ sa uvedú všetky ostatné náklady zahrnuté v [TAEG] vrátane jednorazových nákladov, ako sú administratívne poplatky, a pravidelných nákladov, ako je ročný poplatok za vedenie úveru.“ (ods. 6).

Kompenzácia nákladov na strane banky pri tomto druhu (v bankovej praxi štandardného) poplatku spočíva najmä v tom, že banka ešte pred definitívnym poskytnutím úveru (k čomu reálne ani nemusí dôjsť, ak sa klient rozhodne zmluvu o úvere nepodpísať alebo úver nečerpať) bezodplatne posudzuje žiadosť klienta o úver, vykonáva rozsiahle lustračné úkony v rôznych registroch a databázach v zmysle § 7 ods. 1 a nasl. ZoSÚ za účelom overenia tzv. bonity klienta, fyzicky a elektronicky poskytuje klientovi úverovú dokumentáciu a prostredníctvom príslušného špecializovaného zamestnanca mu poskytuje bankové poradenstvo a osobitné poučenia k jednotlivým zmluvným podmienkam, vrátane pomoci s ďalšími právnymi alebo technickými úkonmi (napr. zriadenie účtu, nastavenie príkazov a pod.).

Nárok na inkasovanie poplatku teda vzniká banke (žalovanému) až vtedy, keď:

- a) dôjde k platnému uzavretiu zmluvy o úvere a
- b) k načerpaniu celej dohodnutej výšky spotrebiteľského úveru na bankový účet klienta

Započítanie pohľadávok

V súlade s napadnutým ustanovením zmluvy o úvere platilo, že pokiaľ mala žalovaná voči žalobcovi splatnú peňažnú pohľadávku zo zmluvy o úvere a žalobca mal voči žalovanej pohľadávku z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu (prostriedky na bankovom účte predstavujú pohľadávku voči banke) mohla žalovaná nevykonať operáciu s týmito prostriedkami a mohla ich vzájomne započítať voči svojej pohľadávke. Rozpor tohto ustanovenia s § 580 a 581 OZ nie je možné identifikovať z argumentácie žalobcu. Nie je zrejmé ani to, v čom má spočívať hrubý nepomer medzi právami kontrahentov. Ak žalobca neplnil svoj záväzok riadne a včas (napriek tomu, že disponoval dostatočným množstvom prostriedkov), je primerané, že žalovaná mohla použiť tieto prostriedky na započítanie proti svojej splatnej pohľadávke. Navyše žalovaná k použitiu dotknutého ustanovenia zmluvy počas zmluvného vzťahu nepristúpila. Výčitka žalobcu je teda iba hypotetická, pričom znenie zmluvného ustanovenia pred uzavretím zmluvy nenamietal a počas trvania zmluvného vzťahu sa nedomáhal jeho zmeny.

Úročenie pohľadávky v prípade predčasného splatenia úveru

V čase uzavretia zmluvy o úvere bola súdna prax v otázke prípustnosti kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania nejednotná. V súčasnosti je tento problém definitívne vyriešený v R 5/2021 a v ďalších nadväzujúcich rozhodnutiach dovolacieho súdu. Kumulácia úrokov je viazaná na pôvodnú (a nie predčasnú) splatnosť úveru, t.j. tak, aby veriteľ zinkasoval to, na čo by mal nárok, ak by dlžník plnil riadne a včas a súčasne dlžník nezaplatí veriteľovi viac (ani menej) ako keby plnil riadne a včas.

Osobitný vzťah klienta k banke (čl. 5.1 zmluvy o úvere)

Žalovaná citovala § 35 ods. 4, § 93a ods. 1 písm. a) bod 4 Zákona o bankách s tým, že namietané zmluvné ustanovenie je plne v súlade so zákonom o bankách a nespôsobuje u žalobcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Samotný zákon o bankách stanovuje klientom banky povinnosť poskytnúť doklady a údaje preukazujúce a dokladujúce schopnosť klienta splniť si záväzky z obchodu, ak o to banka požiada. Banka je povinná zisťovať bonitu klienta, a to nielen pred uzatvorením zmluvy o úvere, ale aj počas jej trvania. Je preto dôležité, aby v prípade zahájenia súdneho, trestného, konkurzného alebo exekučného konania týkajúceho sa majetku klienta, oznámil klient túto skutočnosť

banke, z dôvodu prípadného negatívneho dopadu na splácanie jeho zmluvného záväzku. Navyše oznámenie zahájenia konkurzného alebo exekučného konania je pre banku dôležité aj z hľadiska možnosti požadovať predčasné splatenie pohľadávky. Identifikovaná zmluvná povinnosť je v súlade so zákonom a nie je neopodstatnená. Banka je zo zákona povinná postupovať s odbornou starostlivosťou.

Vyhlásenie klienta, že si prevzal a oboznámil sa s dokumentáciou

Identifikovaná námietka je absolútne neodôvodnená zo strany žalobcu a neobstojí vo vzťahu k aktuálnej rozhodovacej praxi Súdneho dvora EÚ (C-42/15), Najvyššieho súdu SR (4 Cdo 9/2019), ako aj právnej doktríny (CSACH, K.: O prílohách zmluvy. Súkromné právo č. 6/2021). O to viac, ak toto ustanovenie žalobca namieta 7 rokov po uzavretí zmluvy. Ide pritom o ustanovenie technickej a blanketovej povahy (de iure ustanovenie nemá charakter zmluvnej podmienky – *conditio*).

Započítanie pohľadávok prednostne na príslušenstvo

K tomu žalovaná uviedla, že argumentácia žalobcu ohľadom údajného nezákonného započítavania platieb dlžníkov v zmysle § 566 ods. 2 OZ neobstojí vzhľadom na jeho dispozitívny charakter. Zákomom všeobecne stanovený spôsob započítavania čiastočných plnení peňažného dlhu prednostne na istinu je totiž dlžník oprávnený modifikovať („určiť inak“) podľa vlastného uváženia v zmluve (obdobne § 330 ods. 2 ObZ). V úverovej zmluve bol s dlžníkom dohodnutý spôsob započítavania splátok „prednostne na príslušenstvo“. Ak dlžník spláca poskytnutý úver riadne a včas, zaplatí veriteľovi dohodnutú celkovú čiastku bez ohľadu na to, či sú jeho splátky započítavané prednostne na istinu alebo príslušenstvo úveru. Spôsob započítavania nemá žiadny vplyv na výšku celkovej čiastky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť za poskytnutie úveru. Zmluvná podmienka o prednostnom započítavaní splátok na príslušenstvo úveru tak nezakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech dlžníka (spotrebiteľa)

Žalovaná v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2021 sp. zn. 6CoCsp/52/2020, v ktorom odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu (banky) a zrušil napadnutý rozsudok, v ktorom prvoinštančný súd konštatoval, že započítavanie platieb prednostne na príslušenstvo, dojednané so spotrebiteľom vo všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou zmluvnou podmienkou: „Je nepochybné, že spôsob započítavania sumy splátok na istinu a úroky pri splácaní úveru občianskoprávna úprava neobsahuje žiadnu reguláciu, z čoho potom možno vyvodit' oprávnenie súdu použiť úpravu Obchodného zákonníka, ktorého ustanovenia dopadajú na úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu. V zmysle § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Znenie ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka použité súdom prvej inštancie reguluje spôsob splácania v prípade čiastočného plnenia dlhu, nie splácanie splátok v zmysle úverovej zmluvy (či iného typu zmluvy s dojednaním splátok). Analógia naznačená súdom prvej inštancie (§ 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neprichádza do úvahy práve z dôvodu existencie špeciálnej úpravy obchodného práva, ako aj z dôvodu, že z ničoho nemožno vyvodit' spôsobilosť takého typu dohody o splácaní úrokov poškodiť spotrebiteľa (okresný súd uvedené bližšie neanalyzoval) a navyše nie je v rozpore so žiadnym ustanovením Občianskeho zákonníka. Odvolací súd nevidí dôvod pre konštatovanie neprijateľnej povahy takejto zmluvnej podmienky, ako to učinil súd prvej inštancie.“ (ods. 21).

Obdobné závery vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.11.2019 sp. zn. 19Co/73/2019.

III. NÁMIETKA PREMLČANIA

Žalovaná trvala na tom, že úver nemožno určiť za bezúročný a bez poplatkov, keďže spĺňa všetky zákonné náležitosti. Napriek tomu žalovaná vzniesla aj námietku premlčania, keďže nárok uplatnený žalobou je zjavne premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá v danom prípade začala najneskôr plynúť od momentu poslednej čiastočnej úhrady (14.02.2023). Žalobca zrejme zámerne neuvádza, kedy sa prvýkrát dozvedel (resp. objektívne mohol dozvedieť) o údajnom bezdôvodnom obohatení na strane žalovanej, čím sa zrejme snaží umelo predĺžiť premlčaciu lehotu, ktorá medzičasom márne uplynula.

Žalovaná poukázala na zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe ktorého bol doplnený Občiansky zákonník o nové ustanovenie § 53e OZ, účinné

od 1.7.2024: „Ak sa obchodník v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bezdôvodne obohatil, premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia neuplynie skôr ako za tri roky od posledného plnenia spotrebiteľa.“

Dôvodová správa k zákonu č. 108/2024 Z. z. k bodu 10 uvádza: „Ako vhodné sa javí výslovne normatívne upraviť, že premlčacia doba, ak ide o nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, neuplynie skôr ako za tri roky od posledného plnenia spotrebiteľa. Ide o „posilňujúce“ pravidlo, ktoré cieľi na posilnenie právnej istoty v situácii, kedy ide o úplnú alebo čiastočnú neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy. V týchto situáciách sa typicky (ale vecne neadekvátne) argumentuje, že premlčanie, aj pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, plynie od uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Výsledkom normatívnej úpravy bude posilnenie právnej istoty spotrebiteľa. Konkrétne, v situáciách, kedy spotrebiteľ žaluje do troch rokov, odkedy zo spotrebiteľskej zmluvy naposledy plnil, prípadné námietky premlčania sa prima facie nebudú môcť presadiť. Týka sa to nielen námietok pokiaľ ide o posledné čiastkové plnenie, ale aj všetkých čiastkových plnení, hoci niektoré boli uskutočnené skôr.“

A) SUBJEKTÍVNA PREMLČACIA LEHOTA

Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je určujúcim moment, keď sa oprávnený dozvie o skutočnostiach, na základe ktorých môže uplatniť nárok na súde, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Okamih, v ktorom spotrebiteľ zistí, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností, nie je pri posudzovaní začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty relevantný (rozsudok NS SR zo dňa 1.5.2013 sp. zn. 1 Cdo 67/2011, publikované v časopise ZSP pod č. 22/2013; totožne aj NS ČR: rozsudok zo dňa 27.9.2000 sp. zn. 20 Cdo 927/98, uznesenie zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 28 Cdo 3914/2012, rozsudok zo dňa 28.11.2013 sp. zn. 33 Cdo 2225/2012 a mnohé iné).

Vedomosť osoby o určitých skutočnostiach je vnútorným psychickým stavom, a preto nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť iba skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa tento vnútorný psychický stav subjektu prejavuje navonok, a teda okolnosti, z ktorých možno existenciu vedomosti vyvodiť (m.m. R 45/1986, 2 Cdo 109/2007, 3 Cdo 224/2017, 5 Cdo 64/2018, 4 Cdo 120/2019, 1 VObdo 2/2020 a mnohé iné). Aplikujúc tieto závery na daný prípad:

Pri úverových vzťahoch má dlžník vedomosť o tom, komu plní, bezprostredne po uzavretí zmluvy. Dlžník uzavrel zmluvu o úvere so žalovanou dňa XX.X.XXXX; počas celého trvania úverového vzťahu vedel, že plní v prospech spoločnosti 365.bank, a.s. (do 2.7.2021 Poštová banka, a.s.). Rozsah bezdôvodného obohatenia je spotrebiteľovi zrejмый najneskôr pri splatení úveru, resp. pri realizácii poslednej splátky (v danom prípade 14.2.2023). Vtedy nepochybne vie určiť, akú celkovú čiastku veriteľovi uhradil. V období od 21.6.2018 až do 14.2.2023 žalobca objektívne vedel komu plní.

Tieto znalosti mu nepochybne stačia na iniciovanie súdneho konania o vydanie bezdôvodného obohatenia. Nemožno počítať začiatok subjektívnej premlčacej lehoty od momentu, keď spotrebiteľovi niekto údajne poskytol právne posúdenie veci. Ani prípadná porada s advokátom nemôže určovať plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, keďže by tiež išlo iba o právne posúdenie veci a nie o oznámenie rozhodujúcich skutočností, ktoré sú už spotrebiteľovi (aj tak) známe.

Preukazovanie vedomosti žalobcu oznámením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS bolo odmietnuté Okresným súdom Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 11Csp/133/2019. V rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.10.2019 č.k. 11Csp/133/2019–46 sa uvádza, že: „Súd teda dospel k záveru, že žalobkyňa sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia žalovaného dozvedela v čase jednotlivých úhrad presahujúcich istinu úveru a pre súd je nemysliteľné, aby bol akceptovateľný názor o plynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby až od času, kedy sa žalobkyňa údajne dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovaného od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka by totiž stratilo svoje opodstatnenie, keďže každý oprávnený subjekt by si počiatok plynutia tejto lehoty prispôbil tak, aby nárok premlčaný nebol, keďže posúdenie by záviselo len od jeho tvrdenia. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nevyvrátiteľnú domnienku o znalosti právnych predpisov upravenú v § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov SR, podľa ktorého o všetko čo bolo v zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Napokon samotná výpoveď žalobkyne preukazuje „fabrikovanie“ prehlásení Združenia HOOS tak, aby spotrebiteľ bol v lehote pri podávaní takýchto žalôb, keďže

sama uviedla, že o preplatení úveru, a teda bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela pred niekoľkými rokmi, čo opäť vedie k záveru o uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty.“ (ods. 62 a 63 rozsudku). Tento rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.9.2020 č. k. 9Co/128/2019-15.

B) OBJEKTÍVNA PREMLČACIA LEHOTA

Pre jej začiatok je určujúce, kedy došlo k vzniku danej právnej skutočnosti. Uplynutím tejto lehoty dochádza k definitívnemu premlčaniu nároku. Ak by sa teda v tomto prípade použila trojročná premlčacia lehota, nárok žalobcu by bol ku dňu podania žaloby taktiež premlčaný.

Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.4.2021 vo veci LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o., C-485/19 nie je v súlade so zásadou efektivity, aby sa pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá začne plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. To však neznamená, že by sa objektívna premlčacia lehota nemala uplatniť vôbec.

Súdny dvor EÚ totiž vychádzal z predpokladu, že pri dlhodobých úverových vzťahoch, môže táto lehota uplynúť ešte predtým, ako dôjde k ukončeniu zmluvy. To však v tejto veci neplatí. Žalobca uhradil posledné čiastočné plnenie pred postúpením pohľadávky dňa 25.8.2015. Za daných skutkových okolností nie je dôvodné vylúčiť uplatnenie objektívnej premlčacej lehoty. Dlžník by mal v takom prípade priestor svojvoľne disponovať so subjektívnou lehotou bez možnosti definitívneho uplynutia objektívnej premlčacej lehoty.

4. Žalobca v replike poukázal na to, že žalovaná síce poukazuje na viacero rozhodnutí všeobecných súdov SR, avšak tieto rozhodnutia sú prekonané aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a Súdneho dvora EÚ.

K Predpokladom pre výpočet RPMN žalovaná ani v zmluve a ani vo vyjadrení k žalobe neuviedla, aké predpoklady pre výpočet RPMN dodávateľ vlastne použila.

Žalobca poukázal na najnovší a recentný rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 zo dňa 23.01.2025, druhý výrok: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“

Podľa odôvodnenia 59. citovaného rozsudku SD EÚ: „Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi umožniť overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN.“

Podľa odôvodnenia 63. citovaného rozsudku SD EÚ: „Vzhľadom na to, že, ako bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje.“

Pre tú ktorú konkrétnu zmluvu, v zmysle smernice a v zmysle rozsudku SD EÚ, zmluva obsahuje Predpoklady použité na výpočet RPMN len vtedy, ak sú tieto predpoklady v zmluve uvedené ich slovným pomenovaním, so súčasným priradením ich číselnej hodnoty k týmto pomenovaniam, teda tak, aby ich spotrebiteľ nehľadal skúmaním obsahu zmluvy, ani čo sa týka ich slovného vyjadrenia, ani čo sa týka ich číselného vyjadrenia. Predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť uvedené v takej forme, aby bolo možné overiť správnosť výpočtu RPMN, a to nie je možné inak, ako porovnaním čísel a z nich vyplývajúcich výsledkov výpočtov a nie porovnaním slov. Predpoklady použité na výpočet RPMN tak vyjadrujú v jednote svoju gramatickú, ako aj matematickú podstatu, s cieľom vypočítať hodnotu RPMN. Matematická podstata výpočtu RPMN spočíva vo výpočte RPMN podľa presne definovaného vzorca, ktorý zahŕňa sumy, časové obdobia a ďalšie údaje, vyjadrené číslami. Vloženie slovných pojmov a nie konkrétnych číselných hodnôt do vzorca, nemá žiadny výpočtový význam, výstup by nebol číselne vyjadriteľný. Ak v zmluve chýbajú číselné údaje priradené k názvom jednotlivých Predpokladov použitých na výpočet RPMN, nemožno hovoriť o skutočnom uvedení Predpokladov použitých na výpočet RPMN, keďže informácie sú neúplné a výpočet nemožno reálne vykonať. Pritom tieto slovné vyjadrenia jednotlivých číselných premenných, dosadzovaných do vzorca na výpočet RPMN, musia byť označené tak, aby bolo jasné, že ide o Predpoklady použité na výpočet RPMN, keďže spotrebiteľ nie je povinný vedieť, čo sú to Predpoklady použité na výpočet RPMN a ak by ich aj chcel v zmluve hľadať, nie je povinný vedieť, čo má vlastne hľadať, pod akými slovami a pod akými číslami.

K matematickej podstate Predpokladov použitých na výpočet RPMN žalobca poukázal aj na odôvodnenie 26., v spojení s odôvodnením 24. rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-290/19, z ktorých vyplýva, že výpočet RPMN musí byť s presnosťou na jedno desatinné miesto. Ide o výpočet.

Rovnako z bodu 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, vyplýva, že zmluva musí obsahovať údaje nevyhnutné na uskutočnenie výpočtu RPMN, ktoré je nutné doplniť do vzorca na výpočet RPMN (samotný vzorec však zmluva obsahovať nemusí, ten je obsiahnutý v únievom aj vnútroštátnom práve). Aj z tohto rozsudku vyplýva, že údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie výpočtu musia byť len čísla, nemôžu nimi byť slová.

Ohľadom bonity žalobca poukázal na prejudiciálne účinky konania vedeného na tunajšom súde sp. zn. 5Csp/1/2024, podľa ktorého je potrebné považovať úver poskytnutý predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov. V konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 5Csp/1/2024 bola vyriešená otázka týkajúca sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a preto súd je povinný vzhľadom na zásadu prejudiciality z tohto konania vychádzať.

Námietka premlčania

O vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobca v podstate fakticky dozvedel až z právoplatného konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/1/2024, ktorým súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej, ani v desaťročnej objektívnej premlčacej dobe. K tomu žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 43/2020, z 12.05.2020; sp. zn. I. ÚS 51/2020, z 09.06.2020 a sp. zn. II. ÚS 502/2020, z 11.02.2021, na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/29/2021, z 28.09.2021; sp. zn. 7Cdo/79/2021, z 31.01.2022; sp. zn. 7Cdo/268/2021, z 28.02.2022 a sp. zn. 7Cdo/181/2020, z 31.01.2022.

O uplynutí desaťročnej ani trojročnej objektívnej premlčacej doby nie je možné tvrdiť, keďže žalovaná sa prvýkrát bezdôvodne obohatila až splátkou zo dňa 14.02.2023. Žaloba bola podaná v roku 2025, čo je menej ako tri roky. Ani v prípade dvojročnej subjektívnej lehoty, táto od právoplatného skončenia konania OS Humenné sp. zn. 5Csp/1/2024 do podania žaloby taktiež neuplynula.

Žalobca sa odvolával na dôvodovú správu k ustanoveniu § 53e Občianskeho zákonníka: „Ak dôjde k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy a plneniu na jej základe, nie je vylúčené, že sa obchodník bezdôvodne obohatí. Dochádza k nemu typicky v situácii, kedy spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku. K bezdôvodnému obohateniu dochádza tiež v situácii, kedy sa spotrebiteľský úver podľa osobitného predpisu považuje za bezúročný a bez poplatkov a spotrebiteľ plnil obchodníkovi aj úroky či poplatky.

K neprijateľnosti zmluvných podmienok žalobca uviedol, že tieto predstavujú už judikované neprijateľné zmluvné podmienky.

Žalobca poukázal na publikáciu Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1037, 1038 s.: „Napriek tomu, že vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú v jednom individuálnom spotrebiteľskom spore nie je záväzná pre posúdenie tejto zmluvnej podmienky v inom individuálnom spotrebiteľskom spore, za predpokladu obdobných skutkových okolností by mal súd rozhodnúť obdobne. Zaväzuje ho k tomu požiadavka právnej istoty vyjadrená v článku 2 CSP, ako aj v rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR.“

Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že žalobcom napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa.

Ak žalovaná ako dodávateľ nepredložila v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktčného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaná a zamietnuť v tejto časti žalobu.

a) Vyhlásenie dlžníka

Z obsahu NZP týkajúcej sa prehlásenia klienta o oboznámení s OP a Formulárom je zrejmé, že jej cieľom je obísť zákon a tým vyňať spotrebiteľa z režimu právnej ochrany noriem zameraných na ochranu práv spotrebiteľa obsiahnutých v Občianskom zákonníku. V danom prípade sa však jedná o opakujúcu sa

neprijateľnú zmluvnú podmienku a klamlivú obchodnú praktiku, ktorá je zakázaná. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa.

Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, čo má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom, t.j. existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem nemožnosti dovolávať sa súdnej ochrany vychádzajúc z domnienky, že si zmluvné podmienky prečítal, porozumel im a prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas. Zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ.

Podľa stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017 vyplýva, že:

„Je neprijateľné aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, pretože prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas, a teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

V danom prípade je zrejmé, že na základe tejto zmluvnej podmienky sa má správať spotrebiteľský vzťah a klientovi vzniká povinnosť plniť aj ostatné povinnosti v zmysle OP. Žalobca nemal ani žiadnu možnosť oboznámiť sa s týmito dokumentmi pred uzavretím zmluvy. Žalovaná sa nemôže alibisticky vyviníť z povinnosti náležitým spôsobom poučiť spotrebiteľa o jednotlivých ustanoveniach vzťahujúcich sa na spotrebiteľskú zmluvu a povinnosti náležitým spôsobom spotrebiteľa poučiť o možnosti odmietnuť jednotlivé jej ustanovenia tým, že predloží predvyplnený formulár iba na podpis.

Zákonodarca novelizáciou tzv. čierneho zoznamu neprijateľných zmluvných podmienok doplnil ustanovenia 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné zmluvné podmienky sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

Špecifikum čierneho zoznamu spočíva v tom, že po jeho ustanovení zákonodarcom nemusí súd ďalej vykonávať test neprijateľnosti zmluvných podmienok.

b) Osobitný vzťah k banke

K tomu žalobca uviedol, že nad rámec žaloby treba uviesť, že Súdny dvor EÚ vo veci C-66/19 rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (viď. rozsudok z 26. apríla 2012, Intel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29).

V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (viď. rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50).

Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Uvedené je nerealizovateľné a keďže zmluvná podmienka neuvádza obsah predmetného zákonného ustanovenia, je neprijateľná.

c) Započítanie

Žalovaná zatiaľ nijakým spôsobom nepreukázala jednu zo svojich dôkazných povinností, a to, že so žalobcom viedla akýkoľvek kontraktačný proces vo vzťahu k predmetnej zmluvnej podmienke. Za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať napadnutú zmluvnú podmienku aj z dôvodu, že spotrebiteľ ju nemá možnosť ovplyvniť a spôsobuje jeho menej priaznivejšie postavenie. Napadnutá zmluvná podmienka sa odchyľuje v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka. Za neprijateľné je potrebné považovať oprávnenie žalovanej autoritatívne a svojvoľne nevykonať akýkoľvek prevod, či neumožniť nakladať s peňažnými prostriedkami na ktoromkoľvek účte dlžníka. Uvedené predstavuje hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

d) Poplatky za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v Poštovej banke alebo na účet v inej banke
K NZP poukázal žalobca na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/128/2023–156 zo dňa 26.02.2024, ktorým bola predmetná zmluvná podmienka určená ako neprijateľná vo vzťahu k žalovanej. Z odôvodnenia rozsudku citujeme: „Zo zmluvných dokumentov nie je zrejmé ani vyvoditeľné aké plnenia za tieto poplatky spotrebiteľ dostáva a prečo je napr. poplatok za poskytnutie úveru rôzny podľa toho, či sa úver poskytol na účet v Poštovej banke alebo nie. Pokiaľ ide o splácanie úveru banke, slúži úverový účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktoré si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver (dlh) nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázané.

Ťažisková argumentácia sa týka posúdenia predmetných poplatkov skrz ustanovenie § 53 ods. 4, písm. t) OZ, v zmysle ktorého za neprijateľné zmluvné podmienky sa považujú najmä ustanovenia, ktoré: „požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.“

Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ predstavuje tzv. čierny zoznam neprijateľných zmluvných podmienok a lex specialis k odseku 1, pričom vypočítava zmluvné klauzuly, ktoré budú vždy a za každých okolností považované za neprijateľné.

Ak dodávateľ využíva spoplatnenie konkrétnych úkonov alebo služieb, môže v zmysle § 53 ods. 4, písm. t) OZ na spotrebiteľa prenášať len také nákladové bremeno, ktoré bude sledovať prospech spotrebiteľa v prevažnej miere.

Je neoprávnená požiadavka, aby spotrebiteľ platil za niečo, čo je pre banku zákonná povinnosť. Nedôvodnosť takýchto poplatkov spočíva v tom, že bankou poskytované služby, spojené s úverom sú jej povinnosťou, vyplývajúcou z právnych predpisov a z povinnosti náležitej odbornej starostlivosti a bez spracovania úverov a ich správy by vôbec nemohla úvery poskytovať a už vôbec by si nemohla plniť povinnosti, ktoré jej ukladajú účtovné, daňové a odvodové povinnosti.

Žalovaná žalobcovi neposkytla reálne plnenie za takéto poplatky. Ako súčasť Sadzobníka poplatkov neboli individuálne dojednané a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavujú podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku.

Rovnako považuje ich percentuálne vyjadrenie v rozpore s tzv. teóriou skutočného plnenia, keďže v konkrétnom prípade ide o poplatok za poskytnutie úveru v sume 2 % až 4 % zo sumy úveru.

Úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu pri úvere, predstavujú za hlavný predmet plnenia.

d) Povinnosť oznámiť akékoľvek zmeny

Predmetná zmluvná podmienka je nejasná, neurčitá, resp. netransparentná a nezrozumiteľná.

e) Úročenie omeškanej sumy

V prípade namietanej zmluvnej podmienky vo výroku VI. petitu žaloby je potrebné sa zaoberať otázkou neoprávnenosti úročenia zosplatnenej sumy úveru vrátane úrokov (tzv. zákaz anatocizmu). Táto podmienka je netransparentná, nakoľko z nej nie je jasné, čo treba považovať za sumu, resp. úver, ktorý je „nesplatený“, nakoľko napadnuté znenie umožňuje úročiť úrokom z úveru aj dlžné úroky, či už z úveru, alebo z omeškania, čo by predstavovalo zjavnú nekalú obchodnú praktiku. Treba zdôrazniť, že zosplatením úveru sa nezosplatnia len tie časti dlžných splátok, ktoré zodpovedajú nesplatenej istine,

ale sa zosplatnia celé dlžné splátky, teda aj tie časti splátok, ktoré predstavujú riadny úrok z nesplatenj časti istiny. Zosplatnením sa tak stáva splatným celá nesplatená časť istiny aj celý riadny úrok patriaci veriteľovi za túto nesplatenú časť istiny, ak by sa úver splácal riadne a včas.

Z uvedeného vyššie logicky vyplýva, že po zosplatnení úveru, už veriteľovi nemôže vznikáť nárok na žiadne ďalšie riadne úroky z úveru, nakoľko všetky riadne úroky z úveru, ktoré by inak patrili veriteľovi pri riadnom splácaní úveru, sú v prospech veriteľa vyporiadané zosplatnením úveru, ktoré obsahuje zosplatnenie všetkých dlžných splátok, obsahujúcich tak dlžnú istinu, ako aj celého k nej patriaceho riadneho úroku (z tejto dlžnej istiny.).

Žiadne ďalšie riadne úroky z istiny úveru už po zosplatnení úveru veriteľovi predsa nemôžu vznikáť, nakoľko celé úročenie úveru, aké veriteľovi patrí podľa úverovej zmluvy, už je zosplatnené spolu s istinou, v zosplatnených dlžných splátkach, obsahujúcich celú nesplatenú istinu a celé riadne úroky z tejto nesplatenj istiny, teda spolu v takej výške, aká by patrila veriteľovi pri riadnom splatení úveru podľa úverovej zmluvy, ak by nedošlo k zosplatneniu úveru.

Predmetná zmluvná podmienka je z tohto dôvodu (okrem dôvodu uvedeného v žalobe a v tejto replike) taktiež neprijateľná, pretože umožňuje duplicitu úroku z istiny úveru po zosplatnení úveru, aj keď celý riadny úrok z úveru je zosplatnený a v skutočnosti už žiadne úroky z istiny úveru nevznikajú, umožňuje požadovať úrok z istiny úveru až do splatenia dlžnej zosplatenj sumy, čo môže predstavovať sumu prevyšujúcu sumu, na ktorú by mal žalovaný nárok pri riadnom splatení úveru, ak by žalovaný už mal nárok len na úrok z omeškania.

5. Žalovaná v duplike ešte uviedla nasledovné:

Predpoklady použité na výpočet RPMN

Rozsudok C-677/23, ani skoršie rozhodnutia SD EÚ veriteľom nestanovujú povinnosť vytvoriť v zmluve o spotrebiteľskom úvere samostatnú tabuľku, ani osobitný článok „Predpoklady použité na výpočet RPMN“, nevyžadujú, aby boli predpoklady použité na výpočet RPMN uvedené v matematickej podobe, ani ako „dosadzované premenné“ do vzorca v zmysle § 19 ods. 1 ZoSÚ, ktorý je zverejnený v prílohe č. 2 neukladá povinnosť explicitne pomenovať každú číselnú hodnotu ako „predpoklad použitý na výpočet RPMN“.

Z rozhodovacej praxe vyplýva výlučne požiadavka, aby spotrebiteľ vedel jasne identifikovať údaje, z ktorých údaj o RPMN vychádza. Táto požiadavka je v danom prípade preukázateľne splnená, keďže všetky vstupné údaje sú v zmluve o úvere výslovne a určito uvedené s konkrétnym číselným vyjadrením v samostatnom čl. 2.2 s nadpisom „Základné parametre úveru“, obsahom ktorého je v závere aj osobitná časť k spôsobu a predpokladom výpočtu RPMN. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú súčasťou informačnej povinnosti veriteľa (čo bolo v tomto prípade splnené), avšak nejde o ďalšiu obligatórnu náležitosťou zmluvy, ktorá v prípade nedostatkov má spôsobovať bezúročnosť úveru, ako sa snaží tendenčne konštruovať žalobca. Takéto závery SD EÚ nikdy nepovedal. Smernica ani vnútroštátne právo nevyžadujú duplicitné uvádzanie tých istých údajov (napr. raz ako „výška úveru“ a druhý raz ako „predpoklad použitý na výpočet RPMN – výška úveru“).

Neobstojí ani absurdná požiadavka žalobcu, aby zmluva obsahovala osobitný nadpis „Predpoklady použité na výpočet RPMN“, resp. aby jednotlivé údaje tvorili „prvky množiny“. Takýto postup nemá žiadnu oporu v texte smernice, ZoSÚ, v judikatúre najvyšších súdnych autorít, ani v opatreniach NBS.

Žalovaná poukázala na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.1.2021 sp. zn. 23CoCsp/23/2020.

Navyše, súčasťou formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, ktorý žalobca podpísal dňa XX.X.XXXX, bola aj informácia o RPMN.

K skúmaniu bonity žalobcu pred uzavretím zmluvy o úvere

Žalovaná trvala na tom, že skúmala bonitu žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy štandardne na základe údajov z externého nezávislého zdroja, z údajov zo Sociálnej poisťovne a zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI), lustrovaných dňa 18.5.2023 a dospela k nasledovným záverom:

- Deklarovaný príjem žiadateľa typu Zamestnanec v SR banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem žiadateľa vo výške 700 eur (čistý mesačný príjem).
- V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch žiadateľa (výdavky) zo Spoločného registra bankových informácií.

- D. si uvádzal rodinný stav ženatý/vydatá, druh bývania: vlastné, počet vyživovaných detí 0 a žiadne ďalšie záväzky (čl. 1.2 žiadosti o úver).
- Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 2000 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 34,59 eur.

Poukázala na nižšie uvedené rozhodnutia súdov:

- Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.2.2024 sp. zn. 17CoCsp/13/2023
- Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.5.2021 sp. zn. 17CoCsp/9/2021
- Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.4.2024 sp. zn. 5CoCsp/25/2023:
- Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019

Žalobca predložil žalovanej žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa XX.X.XXXX, ktorá bola vlastnoručne podpísaná žalobcom. V čl. 1.2 žalobca sám uviedol vlastné príjmy a výdavky

Pokiaľ teda žalobca pred uzavretím zmluvy o úvere úmyselne poskytol veriteľovi nepravdivé relevantné informácie, týkajúce sa jeho pomerov a platobnej schopnosti za účelom získania spotrebiteľského úveru, ktorý prekročoval jeho finančné možnosti, konanie je potrebné považovať za špekulatívne a odporujúce dobrým mravom, ktoré by mohlo podľa aktuálnej rozhodovacej praxe vykazovať aj znaky trestného činu a v žiadnom prípade nemožno za nezodpovedné, prípadne protiprávne konanie veriteľa sankcionovať následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a ani vyvodiť záver o hrubom porušení jeho povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca pritom nedeklaroval žalovanej žiadne výdavky a osobitne v žiadosti o úver uviedol, že

(i) má vlastné bývanie (teda má bonitný majetok, nežije v nájme a zrejme nemá hypotéku)

(ii) je dlhodobo zamestnaný od 1.1.2005

(iii) je v manželskom zväzku, v dôsledku čoho sa na jeho nákladoch podieľa aj druhý manžel.

Keďže mesačná splátka úveru bola vo výške 34,59 eur, predstavovala cca. jednu pätinu (in concreto 4,94 %) z čistých mesačných príjmov žalobcu (700 eur). Rozdiel medzi týmito sumami, t.j. 665,41 eur predstavuje 95,06 % a cca. 3,4-násobne prevyšuje výšku životného minima (199,48 eur, platnú od 1.7.2017 pre jednu plnoletú fyzickú osobu). Žalobca mal aj po uhradení mesačnej splátky úveru dostatočnú „finančnú rezervu“ na jeho ďalšie životné náklady, ktoré žalovanému nedeklaroval (eventuálne zamlčal).

Námietka premlčania

Žalovaná naďalej trvala na vznesenej námietke premlčania, ktorú kvalifikovane odôvodnila v predošlom vyjadrení k žalobe.

K Stanovisku Komisie MF SR zo dňa 24.1.2017 žalovaná uviedla, že Závety Komisie nie sú pre súd právne záväzné (majú iba odporúčací charakter), nevzťahujú sa na Obchodné podmienky účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a nezohľadňujú neskôr vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp. zn. 4 Cdo 9/2019. Ministerstvo spravodlivosti SR (MS SR), nie je orgánom oprávneným rozhodnúť o subjektívnych právach a právom chránených záujmoch v občianskoprávných veciach.

Aj pri tejto námietke ide iba o paušálnu a šablónovitú argumentáciu spotrebiteľa, keďže priložené stanovisko nekorešponduje so skutkovým a právnym stavom veci, pričom žalobca vecne nesúvisiace odkazuje na staršie rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0207/99/2014 zo dňa 24.03.2014 a č. SK/0215/99/2014 zo dňa 11.03.2014, ktoré sa vôbec netýkali žalovanej, ale iných veriteľov (SLSP, a.s. a Sberbank Slovensko, a.s.).

Na záver žalovaná sa domáhala vo svojej duplike, aby súd komplexne posúdil konanie žalobcu aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) a zväzil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP (zákaz zneužitia práva) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre „privilegovaných“ spotrebiteľov.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 27.01.2026 uviedol, že otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade nedostatku predpokladov pre výpočet RPMN a otázku primeranosti bola posudzovaná už v konaní spomínanom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 zo dňa 23.01.2025, z ktorého vyberám bod 62.

Práve jasné, stručné a zrozumiteľné uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN má slúžiť k tomu, aby si každý (aj spotrebiteľ hoc len so základným vzdelaním) vedel či už na stránke Národnej banky Slovenska (<https://rpmn.nbs.sk>) alebo na iných verejne dostupných portáloch, prípadne aj koniec koncov v súčasnosti prostredníctvom verejných alebo lokálnych AI nástrojov vedel overiť správnosť výšky RPMN uvedenej dodávateľom, keďže ide o najdôležitejší údaj v zmluve. V dnešnej dobe predsa nie je nutné, aby spotrebiteľ ovládal matematický výpočet podľa vzorca, keďže je dostupný celý rad aplikácií a kalkulačiek. Podstatné pre spotrebiteľa je iba to, aby vedel a mal k dispozícii údaje, ktoré do týchto aplikácií alebo kalkulačiek zadať, resp. z ktorých premenných vychádzal pri výpočte dodávateľ.

7. Žalovaná k vyššie uvedenému uviedla, že všetci klienti banky majú právo overiť si správnosť výpočtu RPMN. Takáto požiadavka zo strany žalobcu nebola pred uzavretím zmluvy o úvere a ani po uzavretí zmluvy prezentovaná. Zmluva o úvere bola uzavretá v roku 2018. Opatrenie NBS č. 5/2020, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o výpočte RPMN pre spotrebiteľské úvery bolo prijaté až dňa 24.11.2020 (s účinnosťou od 1.1.2022). „Oficiálna“ RPMN kalkulačka, zverejnená Národnou bankou Slovenska sa vzťahuje na spotrebiteľské zmluvy uzavreté až po 1.1.2022.

Rozhodovacia prax rešpektuje, že veritelia mali až do momentu prijatia opatrenia NBS č. 5/2020 nezjednotené postupy pri výpočte RPMN, čo nemôže ísť na ľarchu žalovaného: „V tejto súvislosti odvolací súd opakovane poukazuje na nezjednotené postupy pri výpočte RPMN, keď Národná banka Slovenska prijatím opatrenia č. 5/2020 „spresnila a vysvetlila“ postup pri výpočte RPMN a aj z tohto precizovania jednoznačne vyplýva, že postup žalovaného pri poskytnutí predmetného spotrebiteľského úveru nemal žiadny vplyv na výslednú hodnotu RPMN, pričom v konaní nebol (ohľadne spôsobu jej výpočtu, resp. výslednej hodnoty) preukázaný opak.“ (ods. 16 rozsudok Krajského súdu v Žiline zo da 31.5.2022 sp. zn. 11CoCsp/38/2021).

Navyše, v čase uzavretia zmluvy o úvere neexistovala žiadna judikatúra, ktorá by naznačovala akékoľvek pochybenie na strane žalovaného.

8. Na pojednávaní zástupca žalobcu uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanej žalobe a vyjadreniach v spore. Poukázal na nedostatok predpokladov na výpočet RPMN, ako aj na otázky posúdenia bonity, v ktorom sa už rozhodovalo v rozsudku Okresného súdu Humenné 5Csp/1/2024. Trval aj na svojom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

9. Zástupca žalovanej na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť, v celom rozsahu poukázal na svoje písomné vyjadrenia v spore.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX a Všeobecných obchodných podmienok, písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, ktorý sa zaviazal žalovanej zaplatiť v 95 mesačných splátkach po 34,59 eur s poslednou 96. splátkou vo výške 33,30 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 13,80 %, s RPMN 15,50 %, s priemernou RPMN 9,05 %, so splatnosťou prvej splátky dňa 25.7.2018, s konečnou splatnosťou 25.6.2026, s celkovou čiastkou vo výške 3 359,35 eur a odplatom vo výške 15,80 %. Žalovanej na tento úver uhradil sumu 2 358,53 eur.

12. Zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

13. Zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na písomnom vyjadrení k žalobe v celom rozsahu.

14. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť.

15. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia, zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona, spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona, veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g), až i), l) a p). Podľa § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určiť neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom medzi nimi pod písm. h/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miere nákladov.

18. Súd poukazuje na to, že údaj o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v zákona č. 129/2010 Z. z. sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve spomínaný údaj chýba, keďže nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Už len z toho dôvodu bolo opodstatnené žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovieť. Súd prvej inštancie teda v rámci preskúmania predmetnej spotrebiteľskej zmluvy dospel k bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru z dôvodov vyššie uvedených.

19. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd skúmal túto námietku premlčania.

21. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

22. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

25. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobca uviedol, že o bezdôvodnom obohatení sa v podstate fakticky dozvedel až z právoplatného konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/1/2024, ktorým súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov dňa 23.04.2024 a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynula až dňa 23.04.2026. Pretože žaloba bola na súd doručená 17.10.2025 súd považoval vznesenú námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za nedôvodnú.

26. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia, t. j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanej. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaná má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiavala príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaná preto minimálne musela byť uzrozumená s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedla obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musela si byť vedomá toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bola s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumená. Minimálne teda na jej strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže zmluva bola podpísaná XX.XX.XXXX, pričom úhrady z tejto zmluvy boli pochopiteľne uhrádzané ešte neskôr, desaťročná premlčacia lehota do podania žaloby neuplynula.

27. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia súdov v obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012, napokon aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17 Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. Žalobca dostal od žalovanej úver vo výške 2000 eur a žalovanej zaplatil 2358,53 eur, a pretože súd určil, zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, znamená to, že žalobca zaplatil žalovanej navyše sumu 358,53 eur, a preto súd túto sumu zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

29. Z prisúdenej istiny súd priznal žalobcovi aj požadovaný aj úroky z omeškania vo výške 7,15 % ročne, výška ktorého je v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z.

30. Súd v danej veci podrobil preskúmanie prejednávanej veci nielen z pohľadu pozitívnoprávneho, ale aj z pohľadu jusnaturalistického, najmä cez prizmu dobrých mravov. Len na margo súd prvej inštancie poukazuje na fakt, že k inštitútu dobrých mravov treba pristupovať ako k stáročia sa vyvíjajúcemu inštitútu, ktorý vo svojej bazálnej podstate však ostáva až na drobné výnimky plynúce z celkového spoločenského vývoja nemenný.

31. Dobré mravy netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a dobra. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú uznávané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.

32. Občiansky zákonník, ani iný predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarcia ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Z toho vyplýva, že tieto morálne pravidlá majú objektívnu povahu, a preto akékoľvek súhlasné, a teda subjektívne motivované vyhlásenie zmluvných strán, nie je smerodajné v tom, či nimi uzavretá zmluva je v súlade s dobrými mravmi, alebo nie. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2008, sp. zn. 16Co/152/2008.

33. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

34. V civilnom procese platí tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

35. Každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z rohu pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

36. Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednaná, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

37. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. V danej veci súd vyhovel žalobe aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, tak ako to navrhoval žalobca.

39. Súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [2] Predmet ZoU a základné parametre spotrebiteľského úveru, bod 2.2, Základné parametre úveru, v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru pri čerpaní na účet v inej Banke vo výške 40,00 EUR“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (výrok III.)

Súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.X.XXXX v čl. [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, bod 3.1 S poskytnutým úverom Dobrá pôžička súvisia nasledujúce poplatky, v znení:

„Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v Banke: 2 %

Poplatok za poskytnutie Úveru pri čerpaní na účet v inej banke: 2 %.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. (výrok IV.)

Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za poskytnutie úveru, upomienku, ďalšiu upomienku a vedenie úverového účtu nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014. Takéto dojednanie je preto neplatné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a 5 OZ. Zároveň súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011,

kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

Uplatňovanie uvedených poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom aj na Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19.

40. Súd zistil, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v časti [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.4 . (výrok V.)

V zmysle zmluvnej podmienky uvedenej v bode 4.4 Zmluvy si môže žalovaná započítať svoje pohľadávky zo zmluvy voči pohľadávke spotrebiteľa z ktoréhokoľvek jeho účtu alebo vkladu vedeného bankou. Spôsobenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že žalovaná si podľa tejto zmluvnej podmienky môže započítať akékoľvek pohľadávky zo zmluvy o úvere voči pohľadávke dlžníka/spoludlžníka z ktoréhokoľvek jeho účtu alebo vkladu vedeného bankou napr. na rôzne poplatky, resp. úroky, ktoré nemuseli byť dohodnuté v zmluve a už iba skutočnosť, že žalovaná takúto možnosť má, a to bez akejkoľvek súdnej kontroly, spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu. Z tohto zmluvného ustanovenia taktiež vyplýva že banka je oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peňažných prostriedkov, či inak neumožniť dlžníkovi/spoludlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek účte dlžníka/spoludlžníka alebo vklade dlžníka/spoludlžníka, s čím dlžník/spoludlžník podpisom zmluvy súhlasí. Takéto ustanovenie hrubo a neprimerane obmedzuje dlžníka, resp. aj spoludlžníka napr. pri realizácii platieb, ktoré môžu byť dôležité z hľadiska jeho existencie, resp. plnenia si zákonných povinností. Takýmto dojednaním môže banka existenčne ohroziť dlžníka/spoludlžníka pri rôznych životne dôležitých udalostiach. Banka si takýmto dojednaním vlastne uzurpovala právo disponovať so všetkými prostriedkami spotrebiteľa resp. zároveň zamedziť akúkoľvek dispozíciu s jeho prostriedkami, a to na započítanie akýchkoľvek platieb, ktoré skutočne nemusia byť dojednané resp. zákonné.

41. Súd určil za neprijateľnú aj zmluvnú podmienku uvedenú v časti [4] Práva a povinnosti zmluvných strán, bod 4.5.(výrok VI)

Takému obsahu zmluvnej podmienky môže spotrebiteľ rozumieť tak, že popri úroku z omeškania má platiť riadny úrok aj z dlžných splátok, ktoré už riadny úrok obsahujú.

Takéto znenie zmluvnej podmienky umožňuje žalovanej inkasovať aj riadny úrok z riadneho úroku, ktorý už splátka obsahuje. Navyiac, žalovaná má nárok len na riadny úrok, ktorý by jej patril pri riadnom splácaní úveru. Ak by úrok z úveru túto dohodnutú výšku prekročil, žalovanej by už patril len úrok z omeškania.

42. Súd určil na neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [5] Ďalšie zmluvné dojednania, bod 5.1.(výrok VII.)

V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z 19.9.2024, priamo vo vzťahu k žalovanej:

- odôvodnenie 31.: „Odvolací súd súhlasí aj so záverom o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o úvere, v časti 4. zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „ Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách a si je vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, pričom odôvodnenie súdu prvej inštancie a jeho poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-66/19 považuje odvolací súd za výstižné. Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobovať neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta

je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamená, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (k tomu por. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022, ktorým bola zmluvná podmienka obdobného znenia právoplatne určená za neprijateľnú).“

43. Súd určil, že Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod 6.3. (výrok VIII)

Predmetná zmluvná podmienka prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa.

Na spotrebiteľa je prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Existuje nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, pretože prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas, a teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného uplatnenia svojich nárokov voči veriteľovi.

44. Súd určil, zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v časti [6] Záverečné ustanovenia, bod 6.4 (výrok IX.)

Ide o všeobecne známu neprijateľnú zmluvnú podmienku, neprijateľnosť ktorej už bola určená ku všetkým obchodníkom, ktorí ju v rôznych obmenách používajú.

45. Súd zistil, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj zmluvná podmienka v čl. III. Čerpanie a splácanie úveru, bod 3.7. (výrok XI)

Predmetná zmluvná podmienka je nejasná a neurčitá, nakoľko jej široký záber do osobnej a ekonomickej oblasti spotrebiteľa jasne nedefinuje situácie, na ktoré sa povinnosť spotrebiteľa vzťahuje.

46. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

47. Podľa § 255 ods. 1 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

48. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal náhradu trov konania žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% z dôvodu, že žalobe bolo vyhovené. V danom prípade súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by svojou intenzitou odôvodňovali aplikáciu predmetného ustanovenia § 257 CSP, a zároveň takéto skutočnosti netvrdila ani jedna zo strán sporu

50. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, tak ako to vyplýva z ust. § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.